

§ 9. 1. Warunkiem udzielenia pomocy, o której mowa w § 3 pkt 5 i 6, jest złożenie przez mikroprzedsiębiorcę do beneficjenta wniosku o przyznanie:

- 1) wsparcia pomostowego, w przypadku pomocy, o której mowa w § 3 pkt 5 lit. a;
- 2) przedłużonego wsparcia pomostowego, w przypadku pomocy, o której mowa w § 3 pkt 5 lit. b;
- 3) jednorazowej dotacji inwestycyjnej, w przypadku pomocy, o której mowa w § 3 pkt 6.

2. Mikroprzedsiębiorca składa do beneficjenta wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który zatwierdza przyznanie pomocy.

3. Mikroprzedsiębiorca składa do beneficjenta wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, który dokonuje oceny formalnej i wydaje opinię dotyczącą zasadności udzielenia pomocy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wraz z opinią, o której mowa w ust. 3, przekazywany jest przedstawicielom podmiotów, o których mowa w § 8 ust. 3, którzy dokonują oceny merytorycznej wniosku. Zatwierdzenia przyznania pomocy dokonuje upoważniony przedstawiciel Instytucji Wdrażającej.

5. Instytucja Wdrażająca informuje beneficjenta o przyznaniu pomocy.

§ 10. Pomoc, o której mowa w § 3, jest udzielana mikroprzedsiębiorcy na podstawie umowy zawartej z beneficjentem.

§ 11. 1. Mikroprzedsiębiorca przed udzieleniem pomocy przedstawia beneficjentowi:

1) zaświadczenia o pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu 3 kolejnych lat poprzedzających dzień przyznania pomocy, o której mowa w § 3 pkt 1—4, lub dzień złożenia wniosku o przyznanie pomocy, o której mowa w § 3 pkt 5 i 6, wydane na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;

2) dane o pomocy *de minimis* otrzymanej przed dniem 31 maja 2004 r.

2. Jeżeli do dnia otrzymania pomocy mikroprzedsiębiorca otrzyma inną pomoc *de minimis*, obowiązany jest dołączyć zaświadczenie określające wysokość tej pomocy.

3. Do czasu przekazania przez mikroprzedsiębiorcę zaświadczeń i danych pomoc nie może być udzielona.

§ 12. Mikroprzedsiębiorca, który otrzymał pomoc, jest obowiązany:

1) przechowywać dokumentację związaną z otrzymaną pomocą przez okres 10 lat, licząc od dnia jej przyznania;

2) udzielać beneficjentowi lub uprawnionym organom kontrolnym informacji oraz udostępniać dokumentację związaną z pomocą przez okres jej przechowywania.

§ 13. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2006 r.

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*

2656

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI I PRACY¹⁾

z dnia 9 grudnia 2004 r.

w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii

Na podstawie art. 9a ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r.

Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Gospodarki i Pracy kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki i Pracy (Dz. U. Nr 134, poz. 1428).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, w tym:

- 1) rodzaje odnawialnych źródeł energii;
- 2) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii;
- 3) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii za pomocą instalacji wykorzystujących w procesie wytwarzania energii nośniki energii, o których mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”, oraz inne paliwa;
- 4) wielkość i sposób obliczania udziału energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, do której zakupu lub wytworzenia przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane, w sprzedaży energii elektrycznej, w okresie kolejnych 10 lat;
- 5) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej i ciepła, ustalonych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 3 ustawy, kosztów zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej i ciepła, do których zakupu lub wytworzenia przedsiębiorstwo to jest obowiązane.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych:
 - a) szczytowo-pompowych,
 - b) przepływowych z członom szczytowo-pompowym
— z użyciem wody przepompowanej;
- 2) energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w wyniku termicznego przekształcania odpadów drewna mogących zawierać organiczne związki chlorowcopochodne, metale ciężkie lub związki tych metali powstałe w wyniku obróbki drewna z użyciem środków do konserwacji lub powlekania oraz odpadów drewna pochodzących z prac budowlanych lub rozbiórkowych;
- 3) ciepła, jeżeli planowany koszt uzasadniony jego zakupu:
 - a) spowoduje w przedsiębiorstwie energetycznym, w danym roku, wzrost cen lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, lub

b) jest wyższy o ponad 5 % od średniego kosztu tej samej ilości ciepła dostarczonego odbiorcom z sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, obliczonego na podstawie cen i stawek opłat stosowanych w poprzednim roku kalendarzowym.

§ 3. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) biomasa — stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, a także przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także części pozostałych odpadów, które ulegają biodegradacji;
- 2) biogaz — gaz pozyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;
- 3) mieszane paliwo wtórne — paliwo będące mieszanką biomasy lub biogazu oraz innych paliw, przygotowane poza jednostką wytwórczą używającą to paliwo;
- 4) jednostka wytwórcza — opisany przez dane techniczne i handlowe wyodrębniony zespół urządzeń należących do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła i wyprowadzenia mocy;
- 5) układ hybrydowy — jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie w odnawialnych źródłach energii i w źródłach energii innych niż odnawialne oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła.

§ 4. Do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się, niezależnie od mocy źródła, energię elektryczną lub ciepło pochodzące w szczególności:

- 1) z elektrowni wodnych oraz wiatrowych;
- 2) ze źródeł wytwarzających energię z biomasy oraz biogazu;
- 3) ze słonecznych ogniw fotowoltaicznych oraz kolektorów do produkcji ciepła;
- 4) ze źródeł geotermalnych.

§ 5. 1. W jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej lub ciepła odpowiadającą procentowemu udziałowi energii che-

micznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, z zastrzeżeniem § 8 ust. 1, według wzoru:

$$E_o = \frac{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi}}{\sum_{i=1}^n M_{Bi} W_{Bi} + \sum_{j=1}^m M_{Kj} W_{Kj}} E$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_o — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii [w MWh lub GJ];
- E — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w jednostce wytwórczej, w której jest spalana biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami [w MWh lub GJ];
- M_{Bi} — masę biomasy lub biogazu, spalonych w jednostce wytwórczej [w Mg];
- M_{Kj} — masę paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w Mg];
- W_{Bi} — wartość opałową biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- W_{Kj} — wartość opałową paliwa innego niż biomasa lub biogaz, spalonego w jednostce wytwórczej [w MJ/Mg];
- n — liczbę rodzajów biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej;
- m — liczbę rodzajów paliw innych niż biomasa lub biogaz, spalonych w jednostce wytwórczej.

2. Pomiary, rejestracja oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w odnawialnych źródłach energii (E_o) powinny być wykonywane zgodnie z procedurą pomiarów, rejestracji i obliczania ilości energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, opracowaną dla danej jednostki wytwórczej przez przedsiębiorstwo energetyczne, zwaną dalej „procedurą rozliczeń”.

3. Procedura rozliczeń powinna być opracowana zgodnie z:

- 1) przepisami o miarach, w zakresie pomiarów;
- 2) Polskimi Normami określającymi wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych lub wzorcujących, zgodnie z którymi badania biomasy lub biogazu wykonywane będą w laboratoriach wykazujących się kompetencją techniczną i biegłością w zakresie procedur rozliczeń i badań udokumentowaną w rozumieniu tych norm.

4. W przypadku spalania w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu wspólnie z innymi paliwami:

- 1) pomiary masy biomasy w postaci stałej i paliwa stałego innego niż biomasa powinny obejmować

pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania;

- 2) pomiary masy biomasy w postaci ciekłej lub biogazu oraz paliwa ciekłego lub gazowego innego niż biomasa lub biogaz powinny obejmować pomiary masy każdego z tych paliw dostarczonych do procesu spalania, wykonywane metodą bezpośrednią za pomocą pomiaru masy (przepływomierze masowe) lub metodą pośrednią za pomocą pomiaru objętości z korekcją temperatury, a w przypadku paliw gazowych także ciśnienia tych paliw;
- 3) pobieranie próbek do badania właściwości fizykochemicznych poszczególnych rodzajów paliw, niezbędnych do obliczenia ich wartości opałowej, zwanych dalej „właściwościami fizykochemicznymi”, i pomiaru masy tych paliw należy wykonywać w tym samym czasie i miejscu;
- 4) oznaczanie właściwości fizykochemicznych paliw powinno się odbywać zgodnie z właściwymi Polskimi Normami;
- 5) w przypadku braku norm, o których mowa w pkt 4, dla danego rodzaju zużywanego paliwa, oznaczanie właściwości fizykochemicznych tego paliwa powinno odbywać się zgodnie z procedurą badawczą uwiarytelnioną w rozumieniu Polskich Norm określających wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących.

§ 6. Przedsiębiorstwo energetyczne stosując do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła mieszane paliwo wtórne, powinno:

- 1) wykonać pomiary masy mieszanego paliwa wtórnego dostarczonego do procesu spalania w jednostce wytwórczej;
- 2) oznaczyć ciepło spalania i wykonać obliczenia wartości opałowej:
 - a) mieszanego paliwa wtórnego dostarczanego do procesu spalania w jednostce wytwórczej,
 - b) próbek paliw wchodzących w skład paliwa, o którym mowa w pkt 1;
- 3) udokumentować udział energii chemicznej biomasy lub biogazu w energii chemicznej mieszanego paliwa wtórnego zgodnie z § 5.

§ 7. 1. W przypadkach określonych w § 5 i 6:

- 1) obliczania i rozliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła dokonuje się na podstawie:
 - a) wskazań urządzeń i przyrządów pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach,
 - b) procedury rozliczeń;

2) oznaczanie ciepła spalania i obliczanie wartości opałowej biomasy lub biogazu powinno być dokonywane co 24 godziny z uśrednionej próby, z próbek pobieranych co:

- a) 8 godzin — dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej poniżej 50 MW,
- b) 4 godziny — dla jednostek wytwórczych o całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej w zakresie od 50 MW do 250 MW,
- c) 2 godziny — dla całkowitej zainstalowanej mocy cieplnej jednostki wytwórczej wyższej od 250 MW.

2. W przypadku okresowego zasilania pośredniego zbiornika paliwa, uniemożliwiającego pobranie próbki w czasie określonym w ust. 1 pkt 2, próbkę powinno się pobrać w trakcie ciągłej pracy układu zasilania zbiornika, nie rzadziej niż co 2 godziny.

3. W przypadku zmiany rodzaju dostarczanego paliwa pobranie próbki powinno być wykonane w ciągu godziny od wystąpienia tej zmiany, nie później niż przed kolejną zmianą rodzaju dostarczanego paliwa, niezależnie od ostatnio pobranych próbek w czasie określonym w ust. 1 pkt 2 lub ust. 2, przed zmianą rodzaju paliwa.

§ 8. 1. W układach hybrydowych powinny być wykonywane oddzielnie pomiary ilości energii dostarczonej do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, a wytworzonej w:

- 1) odnawialnych źródłach energii,
- 2) źródłach innych niż odnawialne

— o ile nie są wykonywane pomiary, o których mowa w § 5 ust. 4 oraz § 6 i 7.

2. Ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, w układzie hybrydowym, oblicza się, przyjmując proporcjonalny udział ilościowy energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii w ilości energii wytworzonej we wszystkich źródłach zasilających jednostkę wytwórczą według wzoru:

$$E_o = \frac{\sum_{i=1}^n E_{POi}}{\sum_{i=1}^n E_{POi} + \sum_{j=1}^m E_{PKj}} E$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_o — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii, w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];
- E — całkowitą ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];

E_{POi} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w odnawialnym źródle energii, a wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];

E_{PKj} — ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w źródle energii innym niż odnawialne źródło energii, a wykorzystywanych w układzie hybrydowym [w MWh lub GJ];

n — liczbę odnawialnych źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym;

m — liczbę źródeł energii wytwarzających nośniki energii wykorzystywane w układzie hybrydowym, innych niż odnawialne źródła energii.

3. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii w elektrowni wodnej, szczytowo-pompowej lub w elektrowni wodnej przepływowej z członem szczytowo-pompowym oblicza się według wzoru:

$$E_o = E_{cw} \left(1 - \frac{V_p}{V_c}\right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_o — ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii [w MWh];

E_{cw} — całkowitą ilość energii elektrycznej wytworzonej w elektrowni wodnej, o której mowa w § 2 pkt 1 [w MWh];

V_p — objętość wody odpompowanej [w m³];

V_c — objętość całkowitą wody pobranej przez turbiny elektrowni wodnej, o której mowa w § 2 pkt 1 [w m³].

§ 9. 1. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 1 ustawy, powinny umożliwiać współpracę z siecią, zgodnie z parametrami technicznymi energii elektrycznej przesyłanej tą siecią oraz zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Parametry techniczne i technologiczne wytwarzania ciepła w odnawialnych źródłach energii, o których mowa w art. 9a ust. 3 ustawy, powinny być dostosowane do parametrów nośnika ciepła oraz warunków pracy sieci ciepłowniczej i potrzeb odbiorców, zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Dane uzyskane w wyniku pomiarów i wyniki obliczeń właściwości fizykochemicznych, o których mowa w § 5 ust. 4 oraz § 6 i 7, a także dane uzyskane w wyniku pomiarów, o których mowa w § 8, powinny być rejestrowane w sposób trwały, uniemożliwiający ich zmianę, oraz przechowywane przez okres co najmniej 5 lat.

§ 10. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli udział ilościowy zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii lub wytworzonej we własnych odnawialnych źródłach energii i sprzedanej odbiorcom dokonującym zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo energetyczne tym odbiorcom, wynosi nie mniej niż:

- 1) 3,1 % — w 2005 r.;
- 2) 3,6 % — w 2006 r.;
- 3) 4,3 % — w 2007 r.;
- 4) 5,4 % — w 2008 r.;
- 5) 7,0 % — w 2009 r.;
- 6) 9,0 % — w 2010 r.;
- 7) 9,0 % — w 2011 r.;
- 8) 9,0 % — w 2012 r.;
- 9) 9,0 % — w 2013 r.;
- 10) 9,0 % — w 2014 r.

§ 11. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy, uznaje się za spełniony, jeżeli oferowane do sprzedaży ciepło, wytworzone w odnawialnych źródłach energii, zakupiono w ilości:

- 1) w jakiej je oferowano lub
- 2) równej zapotrzebowaniu odbiorców przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii, proporcjonalnie do udziału tego źródła w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytwarzanego w tym źródle.

2. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9a ust. 3 ustawy, zajmuje się obrotem ciepłem i sprzedaje to ciepło odbiorcom przyłączonym do połączonych i współpracujących ze sobą sieci ciepłowniczych, obowiązek zakupu dotyczy ciepła wytworzonego w przyłączonych do tych sieci odnawialnych źródłach energii, w ilości proporcjonalnej do udziału każdego z tych przedsiębiorstw w łącznej sprzedaży ciepła przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne dostarczające ciepło do odbiorców przyłączonych do tych sieci.

§ 12. 1. Koszty uzasadnione zakupu energii elektrycznej lub ciepła, ponoszone w związku z realizacją

obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 3 ustawy, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących te obowiązki, przyjmując, że:

- 1) jednostka energii elektrycznej, sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami,
- 2) koszty te obciążają w tej samej wysokości jednostkę ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączone odnawialne źródło energii.

2. Kosztami, o których mowa w ust. 1, uwzględnianymi w taryfach są koszty zakupu:

- 1) energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. Nr 103, poz. 1099, z późn. zm.³⁾);
- 2) energii elektrycznej na pozagiełdowym, ogólnodostępnym rynku konkurencyjnym;
- 3) energii elektrycznej lub ciepła na podstawie ceny ustalonej odpowiednio w:
 - a) zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki taryfie albo
 - b) wyniku przetargu lub negocjacji w przypadku, gdy taryfa nie podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

3. Jako koszty energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy, uznaje się także koszty uzasadnione wytwarzania tej energii we własnych źródłach odnawialnych.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.⁴⁾

Minister Gospodarki i Pracy: *J. Hausner*

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1686, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774 i Nr 223, poz. 2216 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594.

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (Dz. U. Nr 104, poz. 971), w części dotyczącej energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii.